

16-17 Leve de Koning!

ARGENTINIË

Máxima-koorts in kolonie

VOOR DE NEDERLANDS-ARGENTIJNSE BEWONERS VAN de pampakolonie Tres Arroyos betekent de troonswisseling op 30 april dubbel feest. „Geweldig dat we een latinakoningin krijgen”, zegt Richard Griffioen, voorzitter van de Oranje-vereniging in het meest koningsgezinde stadje van de Argentijnse republiek. „Haar warmte en spontaniteit zullen Nederland goed doen.”

door KIERAN KAAL

We rijden in de pick-up van de blonde, blauwogige sojaboer door het rijke, aangeharkte plaatsje. We bevinden ons 500 kilometer onder de Argentijnse hoofdstad Buenos Aires en maar liefst 12.000 kilometer van Amsterdam. „Maar je blijft altijd Nederlander”, zo verklaart Griffioen (42) de lokale oranje-koorts. De in Argentinië geboren zoon van twee Nederlandse emigranten praat met een zwierig accent dat zijn Zuid-Amerikaanse wortels ver-raadt.

We passeren het imposante Gemeentepaleis van Tres Arroyos en het naastgelegen Monument voor de Migrant. Griffioen zwelt van trots bij het beeld ter ere van de Nederlandse pioniers die vanaf 1889 neerstreken. „De pampa was toen leeg, we hebben alles uit het niets opgebouwd.”

De groep arme gereformeerde boeren was door de Argentijnse regering gelokt met een gratis boottocht naar Buenos Aires. Het Argentijnse leger had de indianen net verdreven en er waren vlijtige Europese migranten nodig om het groene, vruchtbare achterland te ontwikkelen. De landverhuizers belandden na aankomst echter in een nachtmerrie. Bij gebrek aan drinkwater, elektriciteit en huizen vonden tientallen Nederlanders de dood in het vermeende eldorado. Anderen keerden snel terug naar huis.

Ruim dertig jaar later had de tweede golf Nederlandse migranten meer geluk. „Zij richtten een landbouwcoöperatie op. Die is met

goed Hollands koopmanschap uitgegroeid tot de financiële motor van Tres Arroyos. We hebben al menig economische crisis overleefd”, vertelt de lokale honorair consul Ida van Mastrigt (73) tijdens een rondleiding langs de Nederlandse school en kerk.

De in Batavia geboren diplomate – haar vader Rinus fietste (!) in 1937 van Rotterdam naar Nederlands-Indië om een baan te zoeken en nam haar na de oorlog mee naar Argentinië – is al 36 jaar het gezicht van de omvangrijke Nederlandse gemeenschap van Tres Arroyos. De beloning kwam in 2006 toen ze haar grote voorbeeld koningin Beatrix en het prinselijk paar mocht ontvangen tijdens hun staatsbezoek aan Argentinië. „Zo’n enorme eer. Het was de kroon op de historie van de kolonie”, glundert de krasse consul in haar met een oranje molen opgesierde Hollandse bloementuin.

Van Mastrigt en Griffioen vertrekken op 29 april met enkele bussen vol stadsgenoten naar Buenos Aires. Via een groot scherm kan de Nederlandse gemeenschap op de 30e de troonswisseling volgen bij een vroeg ontbijt op de lokale paardenrenbaan van Palermo. Door het tijdsverschil met Nederland begint de balkonscene om 05.00 uur Argentijnse tijd.

„We moeten alleen nog even bezien hoe we aan goede beelden komen. Bij het kroonprinselijk huwelijk in 2002 konden we het tv-sig-

naal van de Wereldomroep nog ontvangen, maar dat is verdwenen. Streamen via internet heeft zo zijn bezwaren”, vertelt medeorganisator Niek Boot in het kantoor van zijn sleepbootbedrijf in Buenos Aires.

“Wij hebben de pampa opgebouwd

De ontvangst van Beatrix, het prinselijk paar en toenmalig minister van Buitenlandse Zaken Ben Bot door de consul (r.) in Tres Arroyos (2006).

Volgens de oud-voorzitter van de lokale Nederlandse Vereniging en de Argentijns-Nederlandse Kamer van Koophandel wonen er momenteel zo’n 2500 Nederlanders in het land van Máxima. „Je moet daarbij een verschil maken tussen expats en emigranten. Veel expats melden zich nu ineens weer omdat ze wel zin hebben in het feestje op de 30e. Maar de bewoners van Tres Arroyos zijn loyaler dan wie ook aan Koningin en vaderland.” De afstand en het feit dat er afgelopen halve eeuw geen Nederlandse migranten bij zijn gekomen in Tres Arroyos, zorgen voor een geïdealiseerd, bijna romantisch beeld van Nederland. „Nog nooit heb ik mensen zo hard het Wilhelmus horen zingen als daar. Hoewel hun Nederlands soms nauwelijks is te verstaan”, lacht Boot.

Terug in Tres Arroyos ontmoeten we twee Nederlands-Argentijnse dames in het blinkende lokale bejaardentehuis. Voordat Corrie de Rijke (91) en Gretha van Strien (78) speciaal voor de grootste krant van Nederland uit volle borst het eerste en het zesde couplet van het Wilhelmus zingen, vertellen ze hoe trots ze zijn op ‘hun’ aanstaande Koningin. „Máxima is nog populairder dan Beatrix! Ze is slim en

warm, net wat Nederland nodig heeft”, vertelt Van Strien in haar kamer vol Delfts blauwe klompjes, molentjes en andere Hollandse snuisterijen. „We zijn zo blij voor haar, ze gaat het vast geweldig doen”, vertelt de in de jaren 50 gemigreerde De Rijke.

De laatste tijd wordt het kalme stadje platgelopen door Argentijnse journalisten die meer over ons kikkerlandje willen weten. In Buenos Aires is er plots veel belangstelling voor cursussen Nederlands. Ook het Nederlands Instituut Buenos Aires (NIBA), dat vorig jaar werd opgericht om meer cultuur en wetenschap uit te wisselen tussen beide landen, heeft dankzij Máxima de wind in de zeilen. Initiatiefnemer Silvia Rottenberg: „Hierdoor hebben we in korte tijd al verschillende evenementen kunnen organiseren en er staat dit

Uitgedost in klederdracht tijdens het staatsbezoek in 2006.

Consul Van Mastrigt in haar Hollandse bloementuin.